

SIMON BETTINA

BEFEJEZETLEN MÚLT

Forgács Péter: Véletlen Testek Története

Molnár Ani Galéria, Budapest
2017. március 3 – április 28.

Egy családi fényképalbumban talált képeket helyezett el csoportokba rendezve FORGÁCS PÉTER a galéria falain. A talált képeket bekeretezte és átírta: a nyolcvanas években készült fényképekre vonalakat rajzolt, kisatírozta az arcot, bekarikázott egy testrészt vagy felnagyította egy részletét. Férfiak és nők láthatók lakásaikban vagy hétvégi üdülőkben, legtöbbször meztelenül. A kiállítást kísérő szöveg felveti a párhuzamot Nan Goldin amerikai fotóművésszel, és ez az analógia több ponton is működik. Goldin számára legna-

gyobb elismerést *A szexuális függőség balladája* (1979–1996) sorozata hozta, amely őrzí a nyolcvanas évek lenyomatát, ám ennél fontosabb, hogy mindkét alkotó az intimitás lehetséges tereit mutatja meg. Goldin felvételei is lakásbelsőben készültek, melyeken saját magát és a környezetében élőket testközelből engedni látni. Vagy pontosabban fogalmazva, azt követeli meg a nézőtől, hogy szemlélje ezeket a testeket akkor, amikor a mindennapi élet színpalái mögött tartózkodnak.

Véletlen Testek Története – a cím utal arra, hogy a talált képeket Forgács átformálja. Bizonyos részeket kiemelve, másokat zárójelbe téve mutatja be a talált fényképek lehetséges jelentésrétegeit. Az alkotói beavatkozással helyettesíti Forgács a családi vagy baráti felvételek intimitását. Az átrajzolt képek mégsem dolgoznak egyértelműen az intimitás ellen. A kiállítás képei között található videó – *Vera terhes* (1982) – erőteljes személyes jelleggel bír. A fényképekkel ellentétben, ahol többnyire férfiak teste látható teljesen meztelenül, ebben a munkában a meztelen női testé a főszerep. A testet mint tájat barangolja be a kamera. Ránagyít és megvizsgálja a felszínét. A közeli képkivágatok Moholy-Nagy László fotogramjait is felidéznek. Egy női test fekete háttér előtt leveszi ruháit. A homogén térben lassan mozgó alak végtelen időtlenséget

Forgács Péter

Véletlen Testek Története, 2017, enteriőr © Fotó: Kokavecz Boglárka
A Molnár Ani Galéria jóvoltából

kölcsönöz a jelenetnek. A női test szoborszerűségét fokozza a lassított tempó. A műalkotás kidolgozottsága – amelynek minősége ellentétes a fénykép és a házi videófelvétel műfajából fakadó közvetlenségével – kerül előtérbe azáltal is, hogy először nem látható az egész test, csak a torzója.

Másféle esztétikai minőséget mutat a videó, mint a többi munka, mégsem alakul ki kontraszt közöttük. A meztelenségen való gondolkodás közben összekapcsolódik az első kiállított képpel (*Hommage à Caravaggio*), amely egy kollázsban ötvözi a kiállításon megfigyelhető beavatkozásokat. Forgács a képre egy giccstárgyat illesztett, egy festett agyag angyalt. A sötét háttér előtt fekvő meztelen férfi klasszikus pózt vesz fel, ágyéka kitakarva egy anyagdarabbal, feje kisatírozva. A művészettörténeti utalások arra irányítják a figyelmet, hogy a meztelenségben, a meztelen testben a modellt fedezze fel a néző, ezzel nyomatékosítva azt az állítást, hogy a műalkotás alapanyaga a test.

A fényképek a napló műfajának tulajdonságait kölcsönzik: a nézőt privát jelentésekkel hozzák kapcsolatba. A kiállításon látható személyes fotók is felkínálják az intimitás felőli olvasatot, a test érzékiségének témáját. Nan Goldin barátairól készített képei feltárásként értelmezhetők: ezek a fényképek jelentik az utat az intimitás terei között őrzött világ megjelenítésére. Forgács Péter átdolgozott talált képei (firkált képek) másfajta minőséget is hozzátesznek a fényképekben hordozott történetekhez és a testekhez kapcsolódó képzetekhez. Az eredeti roncsolásával létrehozott új képekben az értelmezési mező kiszélesedik. Ez az eljárás a konceptuális művészet eszköztárát eleveníti meg. Mintha a történetek újraírásával közelebb kerülhetnénk a történetek igazságához. A családi fotók az örökség jelentéstartalmát is felidéznek. Ez a gondolat azért is lehet termékeny, mert a talált fényképek forrásaként Pápai Péter gyűjteménye van megnevezve a kiállításon, ezzel mintegy összekapcsolja a tavalyi Jelentés kiállításon bemutatott installációjával (*Pápai Péter és fiai*), amelyben Forgács azt a történetet dolgozta fel, miszerint édesanyjáról kiderült, hogy ő is *jelentett* – ekképpen kapcsolódnak a *Véletlen Testek Történetei* ehhez a gondolathoz, a történetek újraírásához.

1 *Jelentés*. Esterházy Marcell, Forgács Péter és Gerhes Gábor kiállítása, Capa Központ, Budapest, 2015. november 17 – 2016. március 13., kurátor: Mucsi Emese

Forgács Péter
Véletlen Testek
Történetei, 2017,
enteriőr
© Fotó: Kokavec
Boglárka
A Molnár Ani
Galéria jóvoltából

Forgács Péter
ANON L551, 1981-
1982, 1 + 12 digitális
példány + művész
példány,
25,5 × 25,5 cm
© Fotó: Molnár
Annamária
A Molnár Ani
Galéria jóvoltából

